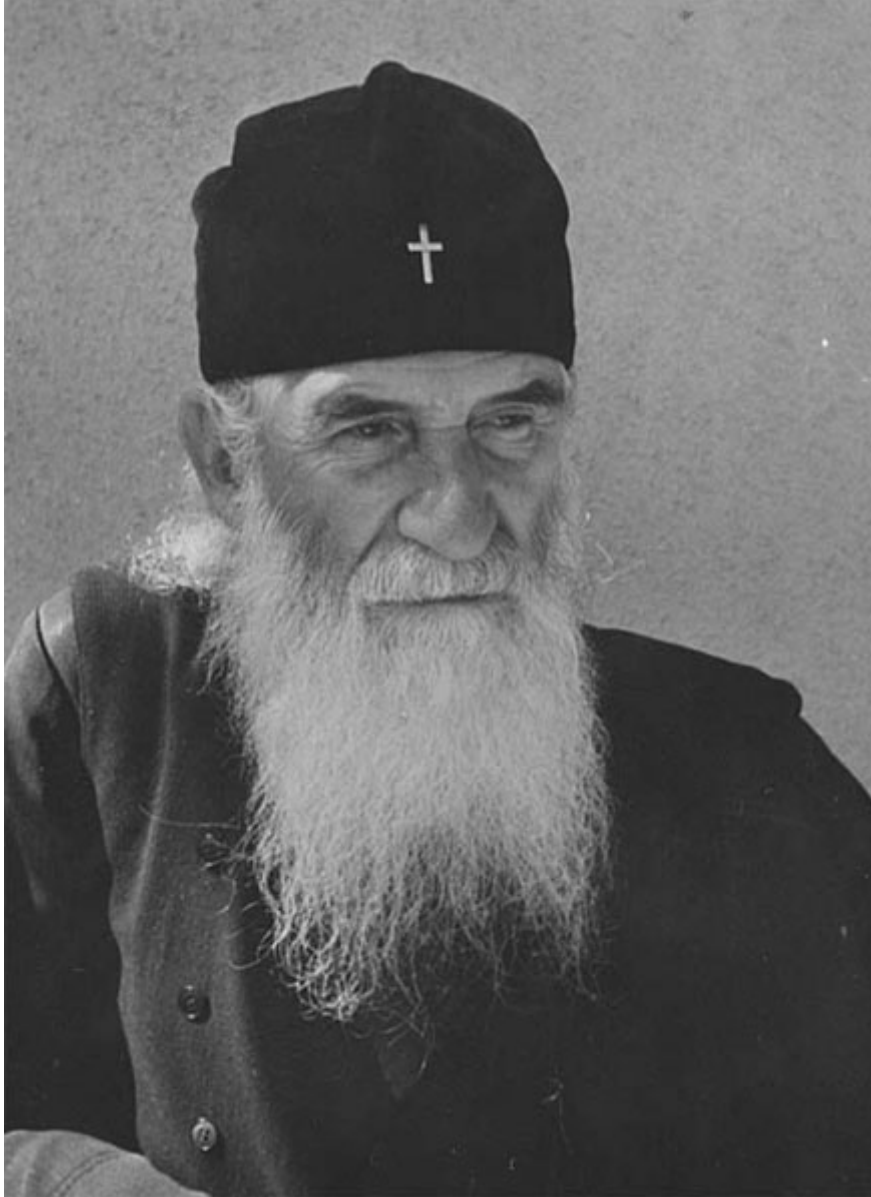
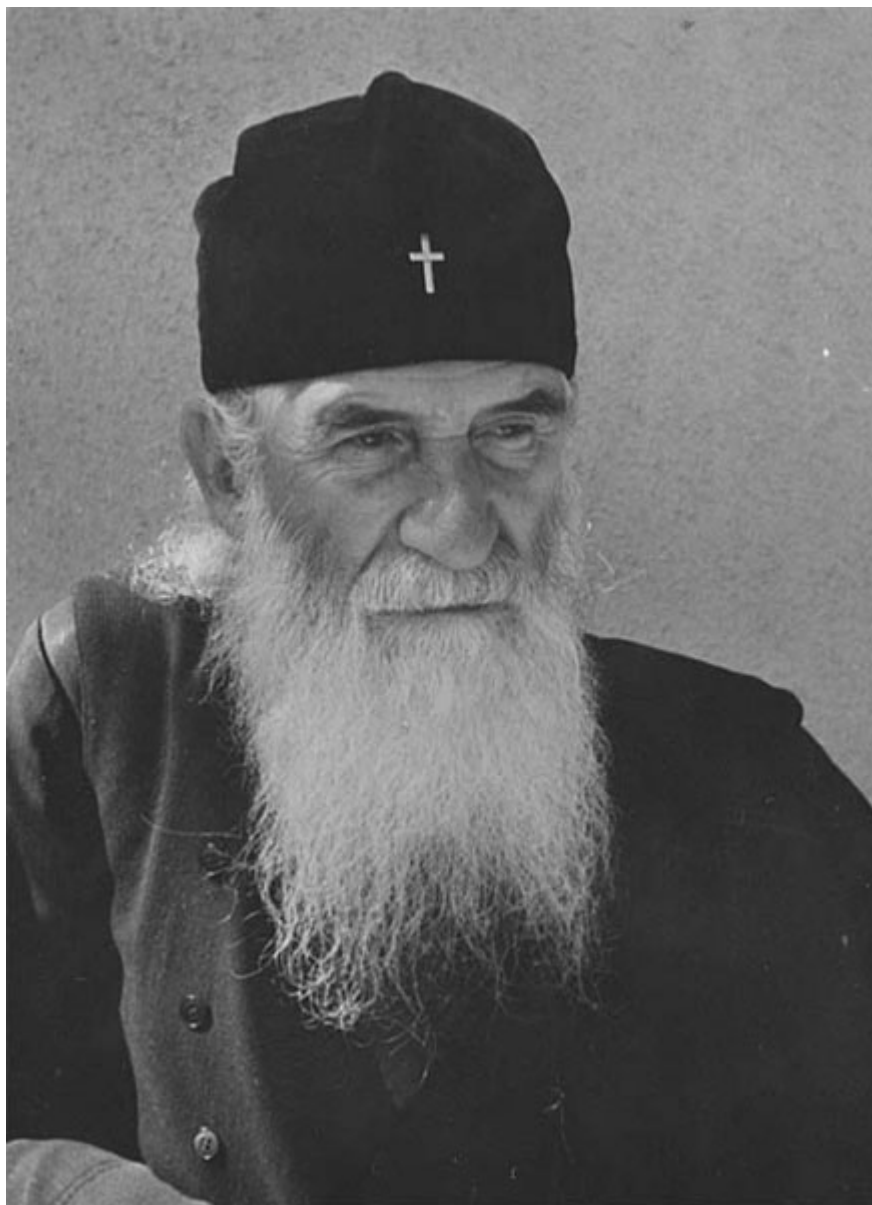

13 Απριλίου 2020

Όσιος Ιουστίνος: Η αλήθεια δύναται να είναι μόνον πρόσωπον και μάλιστα θείον!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

Συνεχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=490084>

Όταν αναζητήται η αιωνία η αλήθεια, είναι εσφαλμένη η ερώτησις: τι είναι Αλήθεια; Το ερώτημα πρέπει να τεθή ως εξής: Ποίος είναι η Αλήθεια; Διότι η αλήθεια δύναται να είναι μόνον πρόσωπον και μάλιστα θείον Πρόσωπον, και όχι πράγμα· μόνον ο Δημιουργός Θεός και όχι δημιούργημα.

Ο Θεάνθρωπος απαντά: «Εγώ ειμι η Αλήθεια» (Ιωάνν. 14, 6), αλλά μόνον εις εκείνον ο οποίος με όλην την καρδίαν, με όλην την ψυχήν, με όλον το είναι του, διά προσευχής και δακρύων, διά νηστείας και αγρυπνίας, διά αναστεναγμών και οδυρμών, ερωτά: ποίος είναι η Αλήθεια;

Μόνον οι ηγιασμένοι διά της αιωνίου Αληθείας είναι οι αληθώς φωτισμένοι, διότι η Αλήθεια διά Ιησού Χριστού εγένετο (Ιωάν. 1, 17). Άνευ αυτού και εκτός αυτού δεν

υπάρχει Αλήθεια και ούτε δύναται να υπάρξει.

Επ' αυτού θέλετε ένα σχήμα;

Ιδού: Χριστός - Αλήθεια - Αγιασμός = Φωτισμός.

Η Αλήθεια δημιουργεί εις την ψυχήν την αγίαν διάθεσιν, και από την αγίαν ψυχήν πηγάζουν διαρκώς άγιοι σκέψεις, άγιοι επιθυμίοι, άγιοι αισθήματα, άγιοι πράξεις. Διά τούτο ονομάζονται οι χριστιανοί ηγιασμένοι (Πράξ. 20, 32, 26, 18. 1 Κορ. 1, 2). Συ δεν το πιστεύεις, διότι σε πιέζουν αι αμαρτίαι, σε συντρίβουν τα πάθη, αλλά άκουσε τον λόγον του αιωνίου Ευαγγελίου: «Παν κτίσμα Θεού αγιάζεται διά λόγου Θεού και εντεύξεως» (1 Τιμ. 1, 15).

Παν κτίσμα και συ και εγώ, υπό ένα μόνον όρον: να εφαρμόζωμεν τον λόγον του Θεού, το Ευαγγέλιον, και να προσευχώμεθα.

Ναι, η προσευχή αγιάζει και φωτίζει.

Εάν δεν την έχης, είσαι μακριά από τον αγιασμόν, από τον φωτισμόν, και συνεπώς από την αληθινήν παιδείαν.

Είσαι άραγε κτίσμα Θεού, εάν δεν αγιάσης τον εαυτόν σου διά του Ευαγγελίου και της προσευχής;

Μόνον ο διάβολος δεν δύναται να αγιασθή δι' αυτών, διότι λόγω της αντιθείας του έχει γίνει τόσοσ κακός, ώστε από κακήν θέλησίν του να έχη πάψει να είναι κτίσμα Θεού· ίσως και να έχη ξεχάσει ότι κάποτε ήταν.

Απόσπασμα από το άρθρο του οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, "Πένθος διά τον Χριστόν" το οποίο περιλαμβάνεται στα βιβλία "Άνθρωπος και Θεάνθρωπος" των εκδόσεων Αστήρ και "Φιλοσοφικοί κρημνοί" της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου. Μετάφραση επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτιτς.